

**Міністерство освіти і науки України
Державний вищий навчальний заклад
«Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника»
Факультет туризму**

**EUROPEAN CREDIT TRANSFER SYSTEM
ECTS – ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ**

**241 «Готельно-ресторанна справа»
(освітня програма «Курортна справа»)**

2017

1. ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА ФАКУЛЬТЕТУ:

1.1 Адреса: вул. Галицька 201 б, м. Івано-Франківськ, 76008

Контактний телефони:

тел.: (0342) 77-88-21; факс: (0342) 77-88-21

e-mail: insttur@pu.if.ua

Інформація про склад деканату:

Декан: Великочий Володимир Степанович – доктор історичних наук, професор

тел.: (0342) 77-88-21

e-mail: w-w-s@ukr.net

Заступник декана з наукової роботи: Шикеринець Василь Васильович – кандидат наук з державного управління, завідувач кафедри організації туризму та управління соціокультурною діяльністю тел.: (0342) 77-88-21

e-mail: v_shykerynets@ukr.net

Заступник декана : Чорна Любов Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри туризмознавства і краєзнавства тел.: (0342) 77-88-21

e-mail: liubov.chorna@pu.if.ua

Заступник декана: Польова Леся Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи тел.: (0342) 77-88-21

e-mail: polyovy@ukr.net

1.2. АДРЕСА, ТЕЛЕФОНИ ВІДПОВІДНОЇ КАФЕДРИ ФАКУЛЬТЕТУ, ВИКЛАДАЦЬКИЙ СКЛАД КАФЕДРИ:

КАФЕДРА ТУРИЗМОЗНАВСТВА І КРАЄЗНАВСТВА

(вул. Галицька 201 б, м. Івано-Франківськ, 76008
тел. (0342) 77-88-21; e-mail: ktk@pu.if.ua)

Склад кафедри:

1. Калуцький Іван Федорович – доктор сільськогосподарських наук, професор
2. Великочий Володимир Степанович – доктор історичних наук, професор
3. Гуменюк Галина Михайлівна – кандидат педагогічних наук, доцент
4. Ковальська Леся Володимирівна – кандидат географічних наук, доцент
5. Остап'юк Наталія Іванівна – кандидат економічних наук
6. Філюк Світлана Михайлівна – кандидат географічних наук, доцент
7. Чорна Любов Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент
8. Вичівський Павло Павлович – кандидат історичних наук
9. Червінський Андрій Іванович – кандидат історичних наук
10. Зарічняк Андрій Петрович – викладач

КАФЕДРА ОРГАНІЗАЦІЇ ТУРИЗМУ ТА УПРАВЛІННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ

(вул. Галицька 201 б, м. Івано-Франківськ, 76008
тел. (0342) 77-88-21; e-mail: kthg@mail.pu.if.ua)

Склад кафедри:

1. Шикеринець Василь Васильович – кандидат наук з державного управління, доцент
2. Орлова Віра Василівна – кандидат економічних наук, доцент
3. Оришко Світлана Петрівна – кандидат педагогічних наук, доцент
4. Дутчак Олена Іванівна – кандидат історичних наук
5. Маланюк Тарас Зіновійович – старший викладач

КАФЕДРА ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОЇ ТА КУРОРТНОЇ СПРАВИ

(вул. Галицька 201 б, м. Івано-Франківськ, 76008
тел. (0342) 77-88-21; e-mail: kgrs@pu.if.ua)

Склад кафедри:

1. Клапчук Володимир Михайлович – доктор історичних наук, професор кафедри готельно-ресторанної та курортної справи
2. Польова Леся Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи
3. Мендела Ірина Ярославівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи
4. Новосьолов Олександр Васильович – кандидат історичних наук, доцент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи
5. Лояк Лілія Миколаївна – кандидат економічних наук, доцент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи
6. Загнибіда Раїса Павлівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи

7. Котенко Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, доцент кафедри готельно-ресторанної та курортної справи
8. Котенко Галина Степанівна – старший викладач кафедри готельно-ресторанної та курортної справи
9. Богославець Ігор Михайлович – викладач кафедри готельно-ресторанної та курортної справи
10. Андрухів Ярослав Миколайович – старший викладач кафедри готельно-ресторанної та курортної справи

КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ І КРАЇНОЗНАВСТВА

(вул. Галицька 201 б, м. Івано-Франківськ, 76008
тел. (0342) 77-88-21; e-mail: kimk_tour@ukr.net)

Склад кафедри:

1. Угринюк Василь Миколайович – завідувач кафедри, кандидат філологічних наук, професор
2. Приймак Лілія Богданівна – кандидат філологічних наук, доцент
3. Чаграк Наталія Ігорівна – кандидат педагогічних наук, доцент
4. Познанський Роман Васильович – кандидат філологічних наук, асистент
5. Поздняков Олександр Вікторович – кандидат філологічних наук, доцент
6. Вовчок Ярослав Васильович – асистент
7. Лисенко Олександра Миколаївна – кандидат педагогічних наук, доцент
8. Савчук Надія Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент
9. Гритчук Галина Василівна – кандидат психологічних наук, доцент
10. Чорна Маріанна Михайлівна – асистент
11. Копчак Лілія Василівна – старший викладач
12. Прокопчук Ольга Ігорівна – асистент

2. ПЕРЕЛІК НАПРЯМІВ ТА СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ З ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ НА ФАКУЛЬТЕТІ ІЗ ЗАЗНАЧЕННЯМ ЛІЦЕНЗІЙНОГО ОБСЯГУ ТА ТЕРМІНУ НАВЧАННЯ

ОКР «Бакалавр»

Галузь знань: 24 «Сфера обслуговування»

Спеціальність: 241 «Готельно-ресторанна справа»

Ліцензійний обсяг – 60 осіб для денної форми, 60 осіб для заочної форми

Термін навчання – 3 роки 10 місяців

ОКР «Бакалавр»

Галузь знань: 24 «Сфера обслуговування»

Спеціальність: 242 «Туризм»

Ліцензійний обсяг – 150 осіб для денної форми, 150 осіб для заочної форми

Термін навчання – 3 роки 10 місяців

ОКР «Бакалавр»

Галузь знань: 02 «Культура і мистецтво»

Спеціальність: 028 «Менеджмент соціокультурної діяльності»

Ліцензійний обсяг – 50 осіб для денної форми, 50 осіб для заочної форми

Термін навчання – 3 роки 10 місяців

ОКР «Спеціаліст»

Галузь знань: 24 «Сфера обслуговування»

Спеціальність: «Готельна і ресторанна справа»

Ліцензійний обсяг – 15 осіб для денної форми, 20 осіб для заочної форми

Термін навчання – 1 рік

ОКР «Спеціаліст»

Галузь знань: 24 «Сфера обслуговування»

Спеціальність: «Туризмознавство»

Ліцензійний обсяг – 85 осіб для денної форми, 100 осіб для заочної форми

Термін навчання – 1 рік

ОКР «Магістр»

Галузь знань: 24 «Сфера обслуговування»

Спеціальність: «Туризмознавство (за видами)»

Спеціалізація: «Туристичний менеджмент»

Ліцензійний обсяг – 25 осіб для денної форми, 10 осіб для заочної форми

Термін навчання – 1 рік і 6 місяців

ОКР «Магістр»

Галузь знань: 24 «Сфера обслуговування»

Спеціальність: «Курортна справа»

Ліцензійний обсяг – 25 осіб денної форми, 10 осіб для заочної форми

Термін навчання – 1 рік і 6 місяців

3. УМОВИ ДЛЯ НАВЧАННЯ (КОРОТКА ІНФОРМАЦІЯ ПРО МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНУ БАЗУ)

Основу матеріальної бази у забезпеченні навчального процесу в факультеті туризму становить окреме приміщення загальною площею 3545 м².

Лекційні, практичні, семінарські та лабораторні заняття для студентів напрямів підготовки «Готельно-ресторанна справа», «Туризм», спеціальності «Готельна і ресторанна справа» проводяться у навчальних аудиторіях, лабораторіях «Гастро-Ательє», а також лабораторні виїзні заняття на базах практики в туристичних фірмах і готельно-ресторанних комплексах м. Івано-Франківська та Івано-Франківської області відповідно до укладених угод.

Лекційні аудиторії оснащені телевізорами, мультимедійними проекторами. Кабінет організації виробництва та обслуговування закладів ресторанного господарства оснащений комп'ютером, телевізором, відеомагнітофоном, мультимедійним проектором, столовим посудом, столовими наборами, столовою білизною, літературою, програмними продуктами.

Використовуючи інформаційні ресурси, студенти мають можливість отримати найсучаснішу інформацію в галузі туризму та готельно-ресторанного господарства. Лабораторії кафедр Факультету туризму постійно поповнюються необхідним обладнанням, наочним приладдям, засобами навчання та матеріалами, необхідними для проведення наукових досліджень.

У матеріально-технічному оснащенні факультеті туризму щорічно відбуваються зміни, а саме: обладнано комп'ютерний клас сучасними комп'ютерами з підключенням до внутрішньої університетської мережі та мережі Інтернет. Завдяки цьому значно зросла ефективність проведення лабораторних занять з використанням сучасних інформаційних технологій. Загальна кількість комп'ютерів, які використовуються у навчальному процесі, складає 252 одиниць.

На напрямі підготовки «Готельно-ресторанна справа» відбувається формування власної навчально-виробничої бази. Так, з вересня 2011 р. введено в дію навчальну лабораторію «Ресторанний комплекс», яка має на меті забезпечити практичну підготовку студентів напряму «готельно-ресторанна справа» від технології виробництва продукції ресторанного господарства до організації обслуговування клієнта.

Окрім того, студенти за напрямом підготовки «Туризм», «Готельно-ресторанна справа» мають змогу набувати практичних навичок з фаху на базах практики, якими є туристичні та готельно-ресторанні комплекси м. Івано-Франківська та області, а саме: Парк-готель, готель «Атріум», готель «Маливо», «Станіславський», готельно-ресторанні комплекси «Легенда», «Мочари», туристичний готель «Прикарпаття», мотель «Жокей», ТЗОВ фірма «Надія», готель «Водоспад», база відпочинку «Карпати», Івано-Франківський державний центр туризму і краєзнавства учнівської молоді, державна організація «Резиденція «Синьогора» та інші. За Інститутом туризму закріплено гуртожиток готельного типу №6. Використання цих виробничих площ як у навчальному процесі, так і під час проходження навчальної та виробничої практик. Двосторонні угоди укладено з Туристичною Асоціацією Івано-Франківщини, Туристичним інформаційним Центром м. Івано-Франківська.

Для самостійної роботи студентів створені відповідні умови. Студенти користуються читальними залами бібліотеки, комп'ютерними класами центру інформаційних технологій, інтернет-клубом, спортивним комплексом університету.

Кафедра готельно-ресторанної та курортної справи (до жовтня 2012 р. – готельно-ресторанної справи), як випускна, утворена у 2007 р. і є важливою складовою підготовки висококваліфікованих спеціалістів туристичної індустрії. Її було створено відповідно до внесених змін у систему підготовки фахівців на підставі постанови КМУ № 1719 від 13 грудня 2006 р., оскільки напрям підготовки «Готельно -ресторанна справа» був утворений з напряму «Туризм» і віднесений до галузі знань «Сфера обслуговування». А відповідно до норм вищої школи України на кожному напрямі підготовки повинна функціонувати випускна кафедра.

Обладнання лабораторій та спеціалізованих кабінетів

№ з/п	Найменування лабораторій, спеціалізованих кабінетів, їх площа, м ²	Найменування дисциплін	Перелік обладнання, устаткування, кількість
1	Навчально-виробнича лабораторія «Гастроательє», 60 м ²	Інноваційні ресторанны технології	мікрохвильова піч (1), набір столів (1), стійка барна (1), стіл кухонний (1), стіл д/засідань (1), холодильник (1), плита електрична кухонна 4-х конфорна (2), пароконвектомат (1), посудомийна машина (1), пральна машина (1), холодильник барний (1), кавоварка барна (1), посуд (23 найменування), шейкер (3)
2	Кабінет курортної справи, 120,9 м ²	Географія курортів світу	Навчально-методичне забезпечення, мультимедійна система, комп'ютери, мережа Internet
		Основи санаторно-курортної справи	
		Методологія і організація наукових досліджень	
		Територіальне планування курортів та курортних зон	
		Курортне господарство Галичини	

Практика студентів є невід'ємною складовою освітньо-професійної програми підготовки фахівців і спрямована на закріплення теоретичних знань, отриманих студентами за час навчання, набуття і удосконалення практичних навичок і умінь, формування та розвиток у студентів професійного вміння приймати самостійні рішення в умовах конкретної професійної ситуації, оволодіння сучасними методами, формами організації праці, знаряддями праці в галузі їх майбутньої спеціальності, визначених освітньо-кваліфікаційною характеристикою (ОКХ) підготовки фахівців даного напрямку.

Метою виробничої практики є закріплення студентами необхідних практичних умінь та навичок діяльності в реальних умовах виробництва; ознайомлення із сучасним санаторно-курортним станом та ринку послуг і опанування передового досвіду організації виробничих й управлінських процесів; набуття навичок ділового спілкування із працівниками та клієнтами, вивчення психолого-етичних моментів ділового спілкування; формування професійних якостей особистості майбутнього фахівця.

Досягнення мети передбачає вирішення наступних завдань:

- забезпечення студентів об'єктами практики;
- визначення інновацій і передового досвіду у готельно-ресторанній та санаторно-курортній справі;
- ознайомлення з регіональним ринком.

У підсумку проходження практики студенти повинні

знати:

- правила охорони праці, техніки безпеки і виробничої санітарії;
- нормативно-правову базу;
- функціональні обов'язки окремих штатних посад.

вміти:

- працювати із сучасними технологіями збору та аналізу інформації, вміти структурувати дані та відображати їх у таблицях, схемах, рисунках, додатках;
- збирати інформацію стосовно діяльності підприємства, аналізувати та робити висновки на основі зібраної інформації;
- виконувати основні технологічні операції з обслуговування клієнтів на підприємствах;
- працювати із джерелами інформації: довідковою, нормативно-правовою, комп'ютерною;
- працювати із різними категоріями клієнтів, зокрема іноземними;
- визначити стратегію діяльності підприємства;
- визначити особливості корпоративної культури досліджуваного підприємства;
- провести аналіз маркетингової діяльності досліджуваного підприємства;
- провести аналіз діяльності підприємства за матрицею сприятливого-несприятливого зовнішнього середовища.

набути навичок:

- виконання професійних обов'язків однієї або кількох різноманітних посад;

- організації власного робочого часу, виділення серед виробничих завдань першочергових;
- виконання основних технологічних операцій з обслуговування клієнтів;

- роботи із джерелами інформації: довідковою, нормативно-правовою, комп'ютерною;
- роботи з різними категоріями клієнтів.

Місцем проведення практики є бази практики (згідно укладених договорів).

У 2012 р. підписано договір з санаторієм «Моршинський», у 2014 р. – з готельним комплексом «Редіссон Блю 5*».

Студенти також можуть самостійно, з дозволу кафедри підбирати для себе місце проходження практики і пропонувати його для використання.

Бази практик в особі їх перших керівників разом з вищим навчальним закладом несуть відповідальність за організацію, якість і результати практики студентів.

Обов'язки безпосередніх керівників, призначених базами практики, зазначені в окремих розділах договору на проведення практики.

Після закінчення терміну практики студенти звітують перед кафедрою, відповідним підрозділом про виконання програми та індивідуального завдання. Звіт має містити відомості про виконання студентом усіх розділів програми практики та індивідуального завдання; мати розділи з питання охорони праці, висновки і пропозиції, список використаної літератури та інші. Оформляється звіт за вимогами, які передбачені програмою практики.

4. ОСНОВНІ МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ І НАВЧАННЯ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ, СПОСОБИ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ

1. Група методів організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності:

1.1. Підгрупа за джерелом передачі навчальної інформації:

- словесні методи - розповідь-пояснення, бесіду, лекцію;
- наочні методи - ілюстрація, демонстрація;
- практичні методи: досліди, вправи, навчальна праця. Лабораторні та практичні роботи, твори, реферати учнів.

Підгрупа за логікою передачі та сприймання навчальної інформації:

- Індуктивні методи. Втілюються за принципом: від часткового до загального, від конкретного до абстрактного.
- Дедуктивний метод активніше розвиває абстрактне мислення, сприяє засвоєнню навчального матеріалу на основі узагальнень.

3. Підгрупа за ступенем самостійного мислення студентів у процесі оволодіння знаннями, формуванням умінь і навичок:

- репродуктивні методи – відтворена репродукція як засіб повторення готових зразків або робота за готовими зразками;
- творчі, проблемно-пошукові методи визначають порівняно вищий щабель процесу навчання, особливо там, де він організований на вищому, ніж у масовій школі, рівні. Проблемно-пошукова методика, на відміну від репродуктивної, пояснювально-ілюстративної, має спиратися на самостійну, творчу пізнавальну діяльність студентів.

4. Підгрупа за ступенем керівництва навчальною роботою:

- навчальна робота під керівництвом викладача – самостійна робота в аудиторії;
- самостійна робота студентів поза контролем учителя – самостійна робота вдома.

Група методів стимулювання й мотивації навчально-пізнавальної діяльності:

Підгрупа методів стимулювання інтересу до навчання:

- створення ситуації інтересу при викладанні того чи іншого матеріалу (використання пізнавальних ігор, цікавих пригод, гумористичних уривків, перегляд навчальних телепередач, кінофільмів);
- пізнавальні ігри як метод для стимулювання та формування інтересу до знань (ігри-подорожі, вікторини тощо);
- навчальні дискусії як інтерес до предмету;
- аналіз життєвих ситуацій як метод застосування теоретичних знань на практиці.

Підгрупа методів стимулювання обов'язку й відповідальності:

- 2.5.2. роз'яснення мети навчального предмета – метод стимулювання, основним правилом якого є: «Це згодиться в житті», «Без цього не можна бути освіченою та культурною людиною», «У майбутньому це стане тобі необхідним»;

9. вимоги до вивчення предмета (орфографічні, дисциплінарні, організаційно-педагогічні). Їх виконання привчає учнів до дисциплінованості, що є головним у використанні цих методів, хоча даний аспект вивчено в дидактиці недостатньо;

10. заохочення та покарання в навчанні: оцінка студента за успіхи, усне схвалення та осуд педагога. Внутрішній закон кожного педагога – не користуватись антипедагогічними прийомами: виведення з заняття, виставлення негативної оцінки за поведінку, фізичне покарання тощо.

Група методів контролю, самоконтролю, взаємоконтролю, корекції та взаємокорекції:

11. соціальні, пов'язані з готовністю брати на себе відповідальність, бути активним у прийнятті рішень у суспільному житті, у врегулюванні конфліктів ненасильницьким шляхом, у функціонуванні й розвитку демократичних інститутів суспільства;

12. полікультурні – стосуються розуміння несхожості людей, взаємоповаги до їхньої мови, релігії, культури тощо;

13. комунікативні – передбачають опанування важливого в роботі та суспільному житті усного й писемного спілкування, оволодіння кількома мовами;

14. інформаційні, зумовлені зростанням ролі інформації в сучасному суспільстві та передбачають оволодіння інформаційними технологіями, уміннями здобувати, критично осмислювати та використовувати різноманітну інформацію;

15. саморозвитку та самоосвіти, пов'язані з потребою та готовністю постійно навчатися як у професійному відношенні, так і в особистому та суспільному житті;

16. компетенції, що реалізуються у прагненні та здатності до раціональної продуктивної, творчої діяльності.

4. Група бінарних, інтегрованих (універсальних) методів навчання:

– бінарні – подвійні, коли метод і форма зливаються в єдине ціле або два методи поєднуються в один;

– інтегровані (універсальні) – це поєднання трьох-п'яти методів у єдине ціле під час організації навчання.

7. КОПІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПЛАНУ

Спеціальність 241 «Готельно-ресторанна справа» (освітня програма «Курортна справа»)

V. ПЛАН НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ																						
Шифр за ОПП	НАЗВА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ, ПРАКТИКИ	Розподіл за семестрами				Кількість кредитів ЄКТС	Кількість годин									Розподіл годин на тиждень за курсами і семестрами						
		Екзамени	Заліси	Практика	Курсові роботи		залишай обсяг	аудиторних							Самостійна робота	I курс		II курс				
								всього	з них:					самостійно		лабораторні	індивідуальні	кількість годин у семестрі		15	12	15
									лекції	практичні	семінари	семинари	лабораторні					індивідуальні				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18					
1. Нормативна частина																						
	1.1. Професійно-орієнтованої гуманітарної та соціально-економічної підготовки (загально-професійної підготовки)	2	1	0	0	12	360	120	62	0	58	0	0	240	2,0	5,0	2,0					
ГС 1	Методологія і організація наукових досліджень		1			3	90	30	16		14			60	2,0							
ГС 2	Стратегічний менеджмент	2				6	180	60	30		30			120		5,0						
ГС 3	Стратегічний маркетинг	3				3	90	30	16		14			60			2,0					
	1.2. Професійної та практичної підготовки (спеціальної підготовки)	3	1			18	540	180	92	0	74	14	0	360	10,0	2,0	0,0					
ПП 1	Інноваційні ресторани технології	1				3	90	30	16			14		60	2,0							
ПП 2	Опорука права в галузі		2			3	90	30	16		14			60		2,0						
ПП 3	Інноваційні технології в курортній справі	1				6	180	60	30		30			120	4,0							
ПП 4	Організація санаторно-курортної справи	1				6	180	60	30		30			120	4,0							
Всього за нормативною частиною		5	2			30	900	300	154	0	132	14	0	600	12	7	2					
2. Варіативна частина																						
	2.1. Дисципліни за вибором ВНЗ (необхідна підготовка за спеціальністю)	1	1	0	0	6	180	80	48	0	32	0	0	100	2,0	3,0	0,0					
СВЗ 1	Територіальне планування курортів і курортних зон		1			3	90	40	24		16			50	2,0							
СВЗ 2	Управління санаторно-курортними територіями	2				3	90	40	24		16			50		3,0						
	2.2. Дисципліни вільного вибору студента	2	4	0	0	24	720	244	124	0	120	0	0	476	0,0	4,0	12,0					
	2.2.1. Дисципліни спеціалізації					18	540	180	92	0	88	0	0	360								
ВВС 1	Курортне обслуговування		3			6	180	60	30		30			120			4,0					
ВВС 2	Географія курортів світу	3				6	180	60	30		30			120			4,0					
ВВС 3	Сучасна курортна справа України	2				3	90	30	16		14			60		2,0						
ВВС 4	Бізнес-планування підприємств курортного господарства		2			3	90	30	16		14			60		2,0						
	2.2.2. Вибрані дисципліни (практи підготовки 1 і 2)					6	180	64	32	0	32	0	0	116			4,0					
ВВС 5	Управління персоналом		3			3	90	32	16		16			58			2,0					
ВВС 6	Курортне господарство Галіччини		3			3	90	32	16		16			58			2,0					
Всього за варіативною частиною		3	8		0	30	900	324	172	0	152	0	0	576	2	7	12					
3. Науково-дослідницька робота і практика																						
	3.1. Практична підготовка					12	360							360								
ПП 5	Науково-дослідницька практика		1			6	180							180								
ПП 6	Виробнича практика		2			6	180							180								
	3.2. Підготовка дипломного магістерського проєкту				1,2,3	15	450							450								
	Атестація					3	90							90								
Всього за науково-дослідницькою роботою і практикою						30	900							900								
Усього		8	7	1		90	2700,0	624	326,0	0,0	284,0	14,0	0,0	2076,0								
	Кількість годин на тиждень													14,0	14,0	14,0						
	Кількість екзаменів													3	3	2						
	Кількість залісів													2	2	3						
	Кількість курсових робіт													0	0	0						
	Кількість практик													0	1							

Навчальний план затверджено вченою радою Інституту туризму (протокол № 8 від "19" травня 2016 року)

Погоджено: навчально-методичний відділ
" " 2016 р.

Директор

Завідувач випускової кафедри

В.С.Величків
(підпис, прізвище та ініціали)

В.М.Калачук
(підпис, прізвище та ініціали)

8. АНОТАЦІЇ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

241 «ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННА СПРАВА» (освітня програма «КУРОРТНА СПРАВА») МАГІСТР

Назва дисципліни: **Методологія та організація наукових досліджень**

Статус: нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Анотація: отримання студентами систематизованих знань щодо послідовності, етапів розвитку наукового дослідження та методів, які при цьому використовуються, прищепленні їм практичних навиків самостійного виконання економічного дослідження; різностороннє вивчення наукового об'єкту як комплексної системи, що відображає всі зовнішні та внутрішні зв'язки між її компонентами, взаємообумовленості, особливості та закономірності її цілісного розвитку.

Форма контролю: залік

Назва дисципліни: **Охорона праці в галузі**

Статус: нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація: надання майбутнім магістрам теоретичних знань і практичних навичок, необхідних для вирішення питань, пов'язаних із забезпеченням безпечних і нешкідливих умов праці, при розробці і використанні нової техніки та технологічних процесів, організації виробництва, які виключають негативну дію на людину та навколишнє природне середовище.

Форма контролю: залік

Назва дисципліни: **Інноваційні ресторанні технології**

Статус: нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Анотація: вивчення методології інноваційних процесів організації виробництва, теоретичних та практичних навиків, знань і умінь запровадження передових методів організації ресторанного господарства у ресторанне господарство України; теоретичні та практичні аспекти функціонування закладів ресторанного господарства у сучасних умовах новітніх технологій.

Форма контролю: екзамен

Назва дисципліни: **Інноваційні технології у курортній справі**

Статус: нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Анотація: засвоєння теоретичних знань у студентів сутності інноваційної стратегії; готовність ефективно проводити інноваційну політику у курортній

справі; теоретичні, методичні, практичні підходи та інструменти щодо механізму управління інноваційною діяльністю підприємств курортного господарства.

Форма контролю: екзамен

Назва дисципліни: Стратегічний менеджмент

Статус: нормативна

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація: оволодіння теоретичними знаннями з питань стратегічного управління підприємством, інструментарієм, методикою розроблення стратегій розвитку підприємства та набуття практичних вмінь і навичок щодо використання концепції стратегічного менеджменту в діяльності підприємств; система та процес стратегічного управління підприємством.

Форма контролю: екзамен

Назва дисципліни: Стратегічний маркетинг

Статус: нормативна

Рік, семестр: 2 рік, 1 семестр

Анотація: засвоєння теоретичних знань щодо маркетингових стратегій і формування практичних навичок управління стратегічною маркетинговою діяльністю підприємства; стратегічна маркетингова діяльність підприємства.

Форма контролю: екзамен

Назва дисципліни: Курортне обслуговування

Статус: нормативна

Рік, семестр: 2 рік, 1 семестр

Анотація: вивчення дисципліни є формування у студентів теоретичних вмінь та навичок використання природно-кліматичних та санаторно-курортних ресурсів; діяльність курортної інфраструктури.

Форма контролю: екзамен

Назва дисципліни: Організація санаторно-курортної справи

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Анотація: особливості організації та функціонування курортів світу; вивчення основних положень започаткування та діяльності у правовому полі курортів і курортних зон.

Форма контролю: екзамен

Назва дисципліни: Територіальне планування курортів і курортних зон

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 1 рік, 1 семестр

Анотація: вивчення навчальної дисципліни є структура проектних робіт, раціональне влаштування, експлуатація та охорона курортів та курортних зон; формування у студентів розуміння сутності та особливості проектування курортів та курортних зон, як територій для відпочинку, ознайомлення студентів з структурою проектних робіт, формулювання уявлення про

масштаби проектування курортних зон, необхідність їх раціонального влаштування, експлуатації та охорони.

Форма контролю: залік

Назва дисципліни: **Географія курортів світу**

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 2 рік, 1 семестр

Анотація: особливості організації та функціонування курортів світу; вивчення історії курортної справи у світі, основних типів курортів за континентами.

Форма контролю: екзамен

Назва дисципліни: **Бізнес-планування підприємств курортного господарства**

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація: є закріплення економічних знань; формування у майбутніх фахівців системи спеціальних знань спрямованих вивчення теорії і практики планування діяльності організацій і складання бізнес-планів, розробки комплексного підходу до бізнес-планування в курортній справі.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є фінансове забезпечення курортної справи в умовах реалізації ефективних в економічному та соціальному вимірі бізнес-планів. Необхідність вивчення елементів фінансового механізму розвитку курортної справи зумовлюються тим, що в умовах глобалізаційних викликів сучасності, а також з врахуванням сучасного стану нематеріального виробництва в національній економіці, більшість наявних проблем функціонування курортів лежить в площині фінансів та управління ними.

Форма контролю: екзамен

Назва дисципліни: **Управління санаторно-курортними територіями**

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація: вивчення навчальної дисципліни є органи, схеми та стратегічні напрями управління санаторно-курортними територіями; формування у студентів необхідних для майбутньої професійної діяльності теоретичних знань про сутність управління санаторно-курортними територіями; ознайомлення студентів з загальним та спеціальним користуванням санаторно-курортними територіями та з державною політикою розвитку санаторно-курортної галузі в Україні; змістом орендних відносин та правовими аспектами управління цими територіями, умовами приватизації санаторно-курортних територій та закладів.

Форма контролю: залік

Назва дисципліни: **Курортне господарство Галичини**

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 2 рік, 1 семестр

Анотація: особливості функціонування курортних установ Галичини до початку Другої світової війни, історія туристичної і курортної справи; відтворення історії курортної справи Галичини та характеристика лікувальних властивостей бальнеологічних ресурсів краю.

Форма контролю: залік

Назва дисципліни: **Управління персоналом**

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 2 рік, 1 семестр

Анотація: формування комплексу теоретичних знань і умінь щодо розробки та здійснення кадрової політики в сучасних організаціях, добір та розміщення персоналу, його оцінювання та навчання, забезпечення цілеспрямованого використання персоналу організації; формування знань і навичок управління в нестандартних кризових і надзвичайних ситуаціях.

Форма контролю: залік

Назва дисципліни: **Сучасна курортна справа України**

Статус: вибіркова

Рік, семестр: 1 рік, 2 семестр

Анотація: Метою вивчення дисципліни є формування основних положень започаткування та діяльності у правовому полі курортів і курортних зон в Україні.

Предметом є особливості організації та функціонування курортів України.

Змістові модулі: Вітчизняні курорти. Санаторно-курортна справа в Україні. Експорт послуг курортного господарства. Послуги санаторно-курортних закладів. Мережа санаторно-курортних та оздоровчих закладів.

Форма контролю: екзамен

8. ФАХОВЕ СПРЯМУВАННЯ ТА КВАЛІФІКАЦІЙНІ ВИМОГИ ДО ФАХІВЦІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

Загальні вимоги до якостей випускників вищого навчального закладу реалізуються на основі системи набутих загальних (інструментальних, міжособистісних, системних) та фахових компетентностей магістра з курортної справи для:

- здійснення виробничих функцій;
- вирішення завдань професійної і соціальної діяльності;
- розв'язання складних спеціалізованих задач і практичних проблем у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій та методів відповідної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов;
- забезпечення здатності випускника здійснювати професійну діяльність на первинній посаді одразу після закінчення закладу освіти.

Вищі навчальні заклади здійснюють підготовку фахівців як соціальних особистостей, здатних вирішувати певні проблеми і задачі діяльності за умови оволодіння системою компетентностей.

Формування загальних компетентностей та результатів навчання магістра з курортної справи

Зміст компетентностей	Результати навчання
1. Інструментальні компетентності	
1.1. Здатність до формування світогляду щодо розвитку людського буття, суспільства і природи, духовної культури	1.1.1. Розуміння сутності та принципів розвитку суспільства, природи і мислення. 1.1.2. Знання і уміння оперувати філософськими категоріями та поняттями. 1.1.3. Уміння критично оцінювати і прогнозувати соціальні, економічні, політичні, екологічні, культурні та інші події та явища. 1.1.4. Розуміння культурологічних питань сучасності розглядати з позицій вшанування традицій і звичаїв свого народу та культурного надбання людства. 1.1.5. Спеціалізовані концептуальні знання, набуті у процесі навчання та/або професійної діяльності на рівні новітніх досягнень, які є основою для оригінального мислення та інноваційної діяльності, зокрема в контексті дослідницької роботи
1.2. Здатність розглядати суспільні явища в розвитку і конкретних історичних умовах	1.2.1. Здатність до аналізу і синтезу соціально-значущих проблем та процесів. 1.2.2. Здатність до організації і планування соціально-економічних явищ. 1.2.3. Здатність аналізувати історичні події та процеси
1.3. Здатність до саморегуляції та здорового способу життя	1.3.1. Розуміння необхідності та вміння вести здоровий спосіб життя, фізичне самовдосконалення. 1.3.2. Уміння дотримуватися режиму роботи і відпочинку, підтримувати працездатність
1.4. Здатність працювати з	1.4.1. Уміння знаходити та аналізувати інформацію з різних джерел.

інформацією, у тому числі в глобальних комп'ютерних мережах	<p>1.4.2. Уміння будувати комунікаційну мережу для обміну інформацією та зворотного зв'язку, вести кореспонденцію</p> <p>1.4.3. Знання інформаційних потреб суспільства, інформаційно-пошукових ресурсів і стратегій у системі засобів масової інформації.</p> <p>1.4.4. Знання організаційно-функціональних, програмно-технологічних, лінгвістичних засобів системно-мережевої взаємодії.</p> <p>1.4.5. Уміння досліджувати тенденції розвитку та концептуально-змістоє моделювання програмних, апаратних, лінгвістичних засобів для автоматизованих систем соціально-комунікаційних структурах і галузях.</p> <p>1.4.6. Уміння з формування та розвитку інформаційно-когнітивних технологій; стандартизації та систем управління якістю у сфері соціальної інформації.</p> <p>1.4.7. Уміння досліджувати тенденції розвитку та концептуально-змістоє моделювання програмних, апаратних, лінгвістичних засобів для автоматизованих систем у соціально-комунікаційних структурах і галузях</p>
1.5. Уміння обґрунтовувати управлінські рішення та спроможність забезпечувати їх правомочність	<p>1.5.1. Уміння на основі інформаційного забезпечення та комп'ютерних технологій розробляти достатню кількість альтернативних варіантів рішень.</p> <p>1.5.2. Здатність використовувати оргтехніку, прикладне програмне забезпечення відповідно до виду діяльності, документально оформляти управлінське рішення.</p> <p>1.5.3. Уміння проводити моніторинг змін у законодавстві, орієнтуватися у нормативних актах, щоб забезпечувати правомочність рішень</p>
2. Міжособистісні компетентності	
2.1. Здатність здійснювати комунікаційну діяльність	<p>2.1.1. Уміння усного і письмового спілкування державною мовою.</p> <p>2.1.2. Уміння використовувати невербальні засоби комунікації.</p> <p>2.1.3. Здатність дотримуватися загальноприйнятих норм поведінки та моралі в міжособистісних відносинах.</p> <p>2.1.4. Уміння зрозуміло і неоднозначно доносити власні висновки, а також знання та пояснення до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.</p> <p>2.1.5. Уміння використовувати іноземні мови у професійній діяльності</p>
2.2. Уміння працювати у колективі та команді	<p>2.2.1. Здатність підтримувати врівноважені стосунки з членами колективу та команди, споживачами та іншими представниками сфери життєдіяльності.</p> <p>2.2.2. Уміння працювати в міждисциплінарній команді.</p> <p>2.2.3. Здатність нести відповідальність за розвиток професійного знання і практик, оцінку стратегічного розвитку команди</p>
2.3. Позитивне ставлення до несхожості та інших культур	<p>2.3.1. Здатність розуміти і дотримуватися етичних цінностей, у т.ч. у професійній діяльності.</p> <p>2.3.2. Розуміння традицій і звичаїв інших культур, уміння виявляти толерантне ставлення.</p> <p>2.3.3. Уміння протистояти проявам расової, національної, вікової дискримінації та тендерної нерівності</p>
2.4. Здатність працювати в міжнародному середовищі	<p>2.4.1. Уміння використовувати іноземну мову для забезпечення результативної професійної діяльності.</p> <p>2.4.2. Уміння спілкуватися з експертами з інших галузей</p>

2.5. Здатність до критики та самокритики

2.5.3. Уміння добирати і використовувати методи соціально-психологічного впливу у професійній та інших сферах діяльності.

2.5.4. Уміння критично оцінювати явища, ситуації, діяльність осіб, спираючись на отримані знання

3. Системні компетентності

<p>3.1. Здатність діяти з позицій соціальної відповідальності, займати активну громадянську позицію</p>	<p>3.1.1. Уміння виконувати конституційні обов'язки, дотримуватися норм законодавства.</p> <p>3.1.2. Здатність захищати інтереси держави, поєднувати та взаємоузгоджувати суспільні, колективні та індивідуальні інтереси.</p> <p>3.1.3. Здатність вирішувати загальні соціальні проблеми: захист довкілля, прав громадян, інтересів споживача, охорона здоров'я та безпека життєдіяльності</p>
<p>3.2. Здатність займати активну життєву позицію та розвивати лідерські якості</p>	<p>3.2.1. Здатність захищати свої права людини та громадянина.</p> <p>3.2.2. Знання і вміння створювати власний імідж та вдосконалювати його складові: зовнішній вигляд, манери.</p> <p>3.2.3. Уміння встановлювати життєві цілі, визначати їх пріоритетність, планувати власну кар'єру.</p> <p>3.2.4. Уміння добирати і використовувати методи соціально-психологічного впливу у професійній та інших сферах діяльності</p>
<p>3.3. Здатність виконувати професійну діяльність відповідно до стандартів якості</p>	<p>3.3.1. Знання й уміння забезпечувати якісне виконання завдань професійної діяльності на основі інструкцій, методичних рекомендацій, встановлених норм, нормативів, технічних умов тощо.</p> <p>3.3.2. Здатність вносити рекомендації по введенню нових чи зміні існуючих вимог до якості</p>
<p>3.4. Здатність до формування культури мислення, її сприйняття</p>	<p>3.4.1. Уміння формулювати і висловлювати думки та своє ставлення до подій, ситуацій виробничого характеру, уміння слухати та сприймати думки інших</p>
<p>3.5. Здатність до навчання</p>	<p>3.5.1. Здатність розуміти й усвідомлювати межі своїх знань, уміння здобувати і засвоювати нові знання.</p> <p>3.5.2. Уміння вибирати альтернативні методи навчання.</p> <p>3.5.3. Здатність застосовувати інформаційні з використанням мережі Інтернет, радіо, телебачення для отримання нових знань.</p> <p>3.5.4. Здатність до подальшого навчання, яке значною мірою є автономним та самостійним</p>
<p>3.6. Здатність формувати нові ідеї (креативність)</p>	<p>3.6.1. Уміння формулювати та ініціювати нові ідеї, формулювати її мету, завдання, необхідні ресурси.</p> <p>3.6.2. Уміння використовувати загальнонаукові та креативні методи пізнання у професійній діяльності.</p> <p>3.6.3. Уміння аналізувати фінансове, матеріально-ресурсне, кадрове забезпечення процесу наукових досліджень</p>
<p>3.7. Здатність адаптуватися до нових ситуацій у професійній діяльності</p>	<p>3.7.1. Уміння розвивати особисту стресовитривалість, саморегуляцію, уникати не допускати систематичного перевантаження організму, підтримувати психоемоційне здоров'я.</p> <p>3.7.2. Здатність зберігати трудову активність у екстремальних ситуаціях.</p>
<p>3.8. Вміння реалізовувати проект</p>	<p>3.8.1. Уміння використовувати проектний підхід управління формулювати мету, завдання, обґрунтовувати ресурсне забезпечення проекту.</p> <p>3.8.2. Уміння планувати процес і складати календарний план проекту за допомогою використання методів управління проектом у часі.</p> <p>3.8.3. Уміння приймати рішення у складних і непередбачуваних умовах, що потребує застосування нових підходів та прогнозування</p>

*Відповідність фахових компетентностей та результатів навчання
виробничим функціям і типовим завданням діяльності магістра з курортної
справи*

Типові завдання діяльності	Фахові компетентності	Результати навчання
1. ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКА ФУНКЦІЯ		
1.1. Вирішення важливих проблем сучасності у сфері організації курортної діяльності	1.1.1. Здатність оптимально забезпечувати використання усіх видів науково-практичної та господарської діяльності, спрямованих на організацію і забезпечення оздоровчого відпочинку	1.1.1.1. Здатність забезпечувати захист державних економічних інтересів на основі чинних правових норм та законів України. 1.1.1.2. Уміння застосовувати систему законодавства щодо удосконалення форм господарювання
1.2. Обґрунтування ролі інтелектуальної власності у розвитку курортної справи та її місця у соціально-економічному розвитку країни	1.2.1. Здатність визначати об'єкти та суб'єкти інтелектуальної власності курорту	1.2.1.1. Здатність класифікувати об'єкти та суб'єкти інтелектуальної власності. 1.2.1.2. Знання порядку охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності. 1.2.1.3. Знання системи захисту прав інтелектуальної власності
1.3. Забезпечення інтелектуального і соціального розвитку особистості на основі правових та економічних положень	1.3.1. Здатність інтелектуального і соціального розвитку особистості на основі правових та економічних положень	1.3.1.1. Здатність класифікувати джерела міжнародного гуманітарного права, європейські стандарти прав людини і класифікацію прав людини, міжнародні контрольні механізми захисту прав людини та їх систему
1.4. Застосовувати нормативно-правові акти для здійснення професійної діяльності	1.4.1. Уміння аналізувати основні нормативно-правові документи, що визначають норми курортної діяльності	1.4.1.1. Здатність визначити порядок укладання договорів за участю суб'єктів господарювання: порядок виконання господарських договорів за чинним законодавством України. 1.4.1.2. Здатність застосовувати основи правового регулювання договірних відносин в контексті регулювання підприємницької діяльності в Україні 1.4.1.3. Здатність визначити поняття та зміст господарських договорів: здійснювати аналіз договорів окремих видів, у тому числі в сфері зовнішньоекономічної діяльності. 1.4.1.4. Уміння використовувати способи захисту прав і законних інтересів суб'єктів учасників договірних відносин. 1.4.1.5. Уміння працювати із правовими документами, які регламентують договірні відносини між суб'єктами господарювання
1.5. Обґрунтування стратегічних цілей діяльності підприємств курортної діяльності на основі системного аналізу	1.5.1. Уміння застосовувати сучасні теоретичні основи стратегічного управління у прийнятті стратегічних рішень в процесі управління діяльністю та розвитком організацій	1.5.1.1. Здатність визначати стратегічні цілі управління діяльністю організації з урахуванням основного виду її економічної діяльності. 1.5.1.2. Уміння проводити стратегічну діагностику в процесі прийняття стратегічних рішень. 1.5.1.3. Здатність будувати конкурентну карту ринку курортних послуг, виділяти ключові фактори успіху та розвивати конкурентні переваги організації. 1.5.1.4. Уміння визначати конкурентоспроможність організації, її товарів / послуг, ємність ринку та проводити стратегічне планування діяльності на ринку курортних послуг.

	на ринку	<p>1.5.1.5. Здатність застосовувати різні методи та інструментарій стратегічного менеджменту для прийняття науково обґрунтованих управлінських рішень.</p> <p>1.5.1.6. Уміння ідентифікувати агентів стратегічних змін в організації та визначати шляхи подолання опору змінам</p> <p>1.5.1.7. Уміння здійснювати аналіз та розробляти заходи щодо удосконалення організаційної структури і культури в процесі стратегічного менеджменту організації.</p> <p>1.5.1.8. Здатність застосовувати підходи до формування вибору стратегій.</p> <p>1.5.1.9. Уміння оцінювати ризики реалізації альтернативних стратегічних рішень.</p> <p>1.5.1.10. Здатність здійснювати ефективний контроль та налагоджувати якісний зворотний зв'язок у процесі стратегічного менеджменту організації.</p>
	<p>1.5.2. Розуміння теоретичних положень управління стратегічною маркетинговою діяльністю курортних закладів на базі вивчення законодавчих документів, нормативної, спеціальної, довідкової літератури та ресурсів всесвітньої інформаційної мережі</p>	<p>1.5.2.1. Знання сутності стратегічного маркетингу; особливостей, методів, принципів.</p> <p>1.5.2.2. Знання особливостей різних теоретичних підходів до розробки загальної стратегічної доктрини різних суб'єктів підприємництва відповідно до специфіки цільових ринків курортного сектору економіки, а також складу необхідних для її реалізації функціональних стратегій маркетинг-менеджменту.</p> <p>1.5.2.3. Уміння орієнтуватися на ринку серед конкурентів; здійснювати аналіз ринкових параметрів, структури потреб і ємності цільових ринків, сегментування цільових аудиторій споживачів, позиціонування товарних брендів щодо конкурентів; прогнозування рівнів потенційного й платоспроможного попиту, проведення маркетингових досліджень.</p> <p>1.5.2.4. Уміння орієнтуватись на потреби населення у сфері санаторно -курортного відпочинку та створення відповідних умов для їх задоволення</p> <p>1.5.2.5. Уміння виділяти специфічні особливості курортного продукту як товару, здійснювати креативну розробку комплексу стратегій курортів щодо просування їх товарних брендів, а також розробляти стратегічні плани щодо їх реалізації</p>
1.6. Забезпечення ефективної комунікації	1.6.1. Розуміння психологічних закономірностей управлінської діяльності та визначення психологічних методів конструктивного розв'язання конфліктів	<p>1.6.1.1. Знання змісту та психологічних особливостей управління, особливостей різних стилів керівництва та їх ефективність.</p> <p>1.6.1.2. Знання основних чинників, які впливають на процес прийняття управлінських рішень.</p> <p>1.6.1.3. Знання закономірностей ефективної комунікації в організації; умов забезпечення позитивної мотивації працівників.</p> <p>1.6.1.4. Здатність використовувати різні методи конструктивного розв'язання конфліктів в управлінні організаціями.</p> <p>1.6.1.5. Здатність здійснювати психологічний вплив та виокремлювати мотиваційні компоненти для забезпечення ефективності управлінської діяльності.</p> <p>1.6.1.6. Здатність використовувати індивідуально психологічні властивості підлеглих у комунікативній взаємодії</p>
1.7. Забезпечення безпеки праці з дотриманням вимог законодавства	1.7.1. Розуміння стану і проблем охорони праці у сфері обслуговування: здатність застосовувати науково обґрунтовані методи і	<p>1.7.1.1. Знання основних положень Закону України «Про охорону праці», системи управління охороною праці (СУОП) на галузевому та виробничому рівні.</p> <p>1.7.1.2. Знання факторів, що можуть спричинити професійні захворювання; здатність запроваджувати</p>

	засоби забезпечення безпеки, збереження здоров'я і працездатності людини у процесі праці	<p>заходи та засоби поліпшення умов праці</p> <p>1.7.1.3. Здатність здійснювати науковий аналіз умов праці з точки зору можливості виникнення в процесі виробництва небезпечних та шкідливих чинників виробничого середовища.</p> <p>1.7.1.4. Здатність розробляти пропозиції щодо зниження напруженості та важкості трудового процесу в діяльності курортного закладу.</p> <p>1.7.1.5. Здатність організовувати розроблення і розробляти нормативні акти з охорони праці, що діють в межах підприємства.</p> <p>1.7.1.6. Здатність забезпечити організацію безпечної експлуатації технологічного обладнання та ведення технологічних процесів</p>
1.8. Впровадження підходів реінжинірингу бізнес-процесів	1.8.1. Розуміння сучасних теоретичних основ реінжинірингу бізнес-процесів, методик його здійснення	<p>1.8.1.1. Знання концептуальних засад застосування технології реінжинірингу бізнес-процесів під час реорганізації діяльності підприємства.</p> <p>1.8.1.2. Здатність запроваджувати раціональні підходи щодо управління бізнес-процесами підприємств.</p> <p>1.8.1.3. Знання методів реінжинірингу бізнес-процесів на основі інформаційних технологій.</p> <p>1.8.1.4. Здатність залежно від категорій змін бізнес-процесів підприємства обирати найбільш відповідні способи впливу на них нових інформаційних технологій.</p> <p>1.8.1.5. Здатність застосовувати новий інструментарій автоматизації управління бізнес-процесами підприємства.</p> <p>1.8.1.6. Здатність здійснювати автоматизацію бізнес-процесів</p> <p>1.8.1.7. Здатність використовувати методи та інструментальні засоби структурного, функціонально-вартісного й імітаційного моделювання бізнес-процесів і формування рішень з їх реорганізації.</p> <p>1.8.1.8. Здатність здійснювати реінжиніринг бізнес-процесів на основі глобальних сітьових технологій</p>
2. ТЕХНОЛОГІЧНА ФУНКЦІЯ		
2.1. Впровадження інноваційних технологій у курортній сфері	2.1.1. Розуміння сучасних теоретичних основ управління інноваційними технологіями у курортній справі, заснованих на результатах наукових досліджень у галузі.	<p>2.1.1.1. Знання природних оздоровлюючих чинників, що використовуються у курортних закладах.</p> <p>2.1.1.2. Знання сучасних наукових досягнень щодо використання інноваційних курортних послуг та технологій курортного обслуговування.</p> <p>2.1.1.3. Уміння аналізувати ефективність позитивної дії рекреаційних чинників щодо оздоровлення відпочиваючих.</p>
	2.1.2. Уміння визначати і впроваджувати основні напрями розвитку інноваційних технологій у різних курортних закладах	<p>2.1.2.1. Здатність вирішувати конкретні організаційні завдання корегування структури управління курортних закладів.</p> <p>2.1.2.2. Уміння обґрунтувати природні реабілітаційні заходи в системі курортів та значення кожного з них в оздоровчому комплексі.</p> <p>2.1.2.3. Здатність забезпечувати сприятливі умови використання рекреаційних чинників, що сприятимуть оздоровчому процесу відпочиваючих.</p>

		2.1.2.4. Уміння удосконалювати існуючі та розробляти і впроваджувати інноваційні технології курортних послуг на основі останніх досягнень науки і техніки.
2.2. Впровадження інноваційних готельно-ресторанних технологій	2.2.1. Розуміння сучасних теоретичних основ управління інноваційними технологіями в готельному господарстві, заснованих на результатах наукових досліджень у галузі.	2.2.1.1. Здатність здійснювати критичний аналіз теорій інноваційного розвитку в готельному господарстві. 2.2.1.2. Здатність обґрунтовувати необхідність застосування методів прогнозування і планування нововведень на рівні готельних підприємств як інструментарію реалізації інноваційних технологій. 2.2.1.3. Здатність визначати основні вимоги до побудови системи організаційних, соціальних, інфраструктурних, технологічних та економічних інновацій готельних підприємств. 2.2.1.4. Уміння застосовувати методологічні основи комплексного оцінювання ефективності інновацій.
	2.2.2. Уміння науково обґрунтувати використання інноваційних методів виробництва кулінарної продукції	2.2.2.1. Знання основних напрямів і методичних підходів інноваційних технологій харчових продуктів. 2.2.2.2. Уміння удосконалювати існуючі та розробляти інноваційні технології харчових продуктів. 2.2.2.3. Знання наукових засад складання харчових раціонів функціонального призначення. 2.2.2.4. Знання наукових засад до створення і пропозицій виробничих програм в курортних закладах
	2.2.3. Уміння визначати основні напрями розвитку інноваційних форм сервісу курортних закладів	2.2.3.1. Здатність аналізувати новітні філософії курортних закладів. 2.2.3.2. Знання інноваційних форм обслуговування та форм надання додаткових послуг у курортних закладах
2.3. Впровадження інноваційних технологій в туризмі	2.3.1. Здатність до розроблення та запровадження інноваційного туристичного продукту з використання інноваційних технологій в його формуванні	2.3.1.1. Знання основних принципів інноваційних процесів в туризмі; видів інновацій та їх диференціації. 2.3.1.2. Знання моделей інноваційного підприємництва; основних елементів та принципи новітніх технологій. 2.3.1.3. Здатність застосовувати сучасні методи оцінювання економічної ефективності впровадження інновацій. 2.3.1.4. Знання основних моделей інноваційного розвитку туристичних підприємств, міжнародного та вітчизняного досвіду формування та впровадження інновацій в діяльність туристичних підприємств. 2.3.1.5. Знання принципів та механізмів функціонування інноваційних процесів; управління вибором напрямів і варіантів розвитку туристичних підприємств. 2.3.1.6. Здатність впроваджувати інноваційні проекти в туризмі, інформаційні інноваційні технології в процесах обслуговування туристів. 2.3.1.7. Здатність формувати стратегії інноваційного розвитку підприємств, а також: нові форми і види туризму, обґрунтовувати нові потреби подорожніх, організаційно-технологічного забезпечення процесів обслуговування, професійну аргументацію при обговоренні інноваційних методів роботи у готельному і ресторанному господарстві, туризмі
3. ПРОГНОСТИЧНА ФУНКЦІЯ		
3.1. Забезпечення	3.1.1. Здатність	3.1.1.1. Уміння розробляти техніко-економічне

прийняття ефективних проектних рішень	розробляти сучасні об'ємно-планувальні рішення санаторно-курортних закладів	обґрунтування проекту і завдання на проектування курортного закладу. 3.1.1.2. Здатність розробляти нормативну документацію щодо проектування курортних закладів. 3.1.1.3. Здатність визначати якість проектних рішень курортних закладів 3.1.1.4. Уміння прогнозувати економічну ефективність і результативність проектів у курортній сфері
4. НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКА ФУНКЦІЯ		
4.1. Організація науково-дослідної роботи для подальшого застосування її результатів у практичній діяльності курортних закладів	4.1.1. Розуміння науки як системи знань.	4.1.1.1. Знання історії становлення і розвитку курортології. 4.1.1.2. Знання організаційної структури науки і пріоритетних напрямів розвитку науки. 4.1.1.3. Розуміння системи підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів.
	4.1.2. Здатність організації науково-дослідної роботи	4.1.2.1. Здатність обґрунтовувати актуальні напрями та теми наукових досліджень. 4.1.2.2. Уміння формулювати цілі і завдання наукових досліджень. 4.1.2.3. Здатність самостійного розроблення плану проведення наукових досліджень. 4.1.2.4. Здатність визначати об'єкти та предмети наукових досліджень
4.2. Застосування знань з методології і методики проведення наукових досліджень для вирішення конкретних наукових завдань	4.2.1. Уміння застосовувати сучасні теоретичні основи методології науково-дослідної діяльності	4.2.1.1. Знання теоретичних основ методології науково-дослідної діяльності, основних методів наукових досліджень. 4.2.2.2. Уміння застосовувати загальнонаукові і спеціальні методи під час проведення наукових досліджень
4.3. Обґрунтування висновків та рекомендацій за результатами наукових досліджень	4.3.1. Здатність аналізувати дані літературних джерел та результати експериментальних досліджень, робити певні висновки та рекомендації	4.3.1.1. Здатність відбирати, аналізувати та узагальнювати наукову інформацію літературних джерел та результати експериментальних даних, 4.3.1.2. Уміння формулювати певні висновки та рекомендації за результатами наукових досліджень.
4.4. Систематизація і оформлення результатів наукових досліджень у різних формах наукового викладу дослідницьких матеріалів	4.4.1. Уміння систематизувати і оформлювати результати наукових досліджень у різних формах наукового викладу дослідницьких матеріалів	4.4.1.1. Уміння систематизувати і оформлювати результати наукових досліджень у різних формах наукового викладу дослідницьких матеріалів
4.5. Впровадження результатів наукових досліджень у практичну діяльність курортних закладів	4.5.1. Уміння впроваджувати результати наукових досліджень у практичну діяльність курортних закладів	4.5.1.1. Здатність впроваджувати результати наукових досліджень у практичну діяльність курортних закладів.

9. ГЛОСАРІЙ ТЕРМІНОЛОГІЇ З НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Аеротерапія – це лікувальний вплив свіжого повітря, насиченого солями, ефірними маслами і фітонцидами, на відкритій місцевості.

Акліматизація – пристосування організму людини до нових кліматичних умов, а також географічних умов.

Ампелотерапія – застосування винограду або виноградного соку з лікувальною метою.

Бальнеологія – розділ курортології, що вивчає лікувальні мінеральні води, їх походження, фізико-хімічні властивості, вплив на організм при різних захворюваннях, такий, що розробляє показання до їхнього застосування на курортах і в позакурортних умовах.

Бальнеотерапія – методи лікування, профілактики і відновлення порушених функцій організму природними і виготовленими штучно мінеральними водами на курортах і у позакурортних умовах. Як науковий розділ відноситься до бальнеології.

Бальнеотехніка – галузь техніки і бальнеології, що забезпечує охорону природних бальнеологічних ресурсів (мінеральних вод і лікувальних грязей) від псування, виснаження і забруднення.

Бювет – бальнеологічна споруда біля виходу мінерального джерела на поверхню землі, призначена для проведення питного лікування мінеральними водами.

Ванни повітряні – одна з процедур аеротерапії і аеропротекції, полягає у використанні короткочасного систематично повторюваного впливу відкритим повітрям на оголене тіло людини.

Ванни газові – лікувальні ванни з застосуванням перенасиченої газом води.

Ванни грязьові – лікувальні ванни, при яких тіло хворого занурюється у ванну, заповнену розведеною лікувальною грязю.

Ванни лікувальні – лікувальні процедури, при яких оголеного хворого або частину його тіла поміщають у водне, повітряне або інше середовище.

Ванни мінеральні – лікувальні ванни, для яких використовують природно або штучно виготовлені мінеральні води.

Ванни морські – лікувальні ванни з застосуванням морської води.

Ванни пісочні – лікувальні процедури, при яких використовується тепловий ефект нагрітого до 40-50° С піску.

Ванни радонові – лікувальні ванни, для яких використовують природні або штучно приготовлені радіоактивні мінеральні води.

Ванни сонячні – використання в лікувально-профілактичних цілях короткочасного, систематично повторюваного впливу сонячного опромінення на оголене тіло людини.

Водолікарня – медичний заклад для проведення процедур з використанням прісної води і штучно приготованої мінеральної води.

Вуглекислі мінеральні води – природні води, що мають різний іонний склад, мінералізацію і температуру і містять не менше 0,75 г/л вуглекислого газу.

Геліотерапія – це застосування сонячного випромінювання (загальні і місцеві сонячні ванни) з профілактичною та лікувальною метою.

Геліотерм – мінеральні озера, в яких мінералізація води і її температура значно збільшуються з глибиною.

Гідротерапія – зовнішнє застосування в лікувально-профілактичних цілях як прісної води так і мінеральної води.

Гідромасаж – лікувально-профілактична процедура, при якій одночасно впливають на тіло людини теплою водою і прийомами масажу.

Глинолікування – застосування деяких сортів глини в лікувальних цілях.

Грязелікування – метод лікування з використанням пелоїдів – лікувальних грязей різного походження, що застосовується на курортах і у позакурортних умовах.

Грязі лікувальні (пелоїди) – опади різних водойм, торф'яні відкладення болот, виверження грязьових вулканів та інші природні утворення, що складаються з води, мінеральних та органічних речовин і являють собою однорідну пластичну масу.

Дієтичні продукти – це спеціалізовані продукти, які замінюють у харчуванні хворих традиційні продукти і відрізняються від них хімічним складом та (або) фізичними властивостями.

Дієтичне харчування – це лікувальне харчування хворої людини.

Дієтотерапія – метод лікування і профілактики хвороби, заснований на використанні спеціально підібраних харчових раціонів і певного режиму харчування.

Загальнопоширені природні лікувальні ресурси – ресурси, які зустрічаються в різних регіонах України, мають значні запаси та придатні для використання з метою лікування, медичної реабілітації та профілактики захворювань.

Загар – затемнення шкіри, яке виникає внаслідок утворення пігмента меланіна під впливом ультрафіолетового випромінювання.

Залізисті мінеральні води – води різного іонного складу, в основному слабо або середньомінералізовані, що містять не менше 20 мг / л заліза.

Зрошення – лікувальна процедура, при якій на шкіру або слизову оболонку впливають мінеральною водою, яка струмує.

Інгаляторій – лікувальний кабінет, обладнаний апаратурою для проведення інгаляцій.

Інгаляція – лікувальна процедура; введення в організм лікарських речовин за допомогою їх вдихання.

Іодо -бромні мінеральні води – природні води, що містять не менше 5 мг/л іоду і не менше 25 мг / л бромну при різних мінералізації і температурі.

Кемпінг – літній табір для автотуристів, що забезпечує їх розміщення і культурно-побутове обслуговування.

Клімат – багаторічний режим погоди в певній місцевості; характеризується закономірною послідовністю метеорологічних процесів.

Кліматолікування – використання різних кліматичних чинників і особливостей клімату місцевості для лікування хворих.

Кліматотерапія – сукупність методів лікування, що використовують дозований вплив кліматопогодних факторів і спеціальних клімато-процедур на організм людини. Теоретичні основи кліматотерапії розробляє медична кліматологія.

Користувачі природних лікувальних ресурсів – юридичні і фізичні особи, що здійснюють розробку та використання природних лікувальних ресурсів на підставі ліцензій.

Кумисолікування – застосування кумису з терапевтичною метою.

Курорт – місцевість, що має природні лікувальні фактори та необхідні умови для їх використання з лікувально-профілактичною метою. Курорт, крім досліджених природних лікувальних ресурсів, спеціального обладнання для раціонального застосування курортних чинників (бурові свердловини, пункти грязевидобування та регенераційні басейни, лікувальні пляжі) і рекреаційних закладів, передбачає також наявність культурно-освітніх, спортивних, торгівельних та ін. установ, а також транспортної доступності та ін. умов, необхідних для нормальної життєдіяльності, активного і пізнавального відпочинку та лікування.

Курорт бальнеогрязьовий – тип курорту, де в якості основних лікувальних факторів використовуються природні мінеральні води і лікувальні грязі.

Курорт бальнеокліматичний – тип курорту, де в якості основних лікувальних факторів використовуються клімат і природні мінеральні води.

Курорт бальнеологічний – тип курорту, де в якості основного лікувального чинника використовуються природні мінеральні води.

Курорт грязьовий – тип курорту, де в якості основного природного лікувального чинника використовуються лікувальні грязі.

Курорт кліматичний – тип курорту, де в якості основного лікувально-профілактичного фактора використовується клімат.

Курортна справа – сукупність усіх видів науково-практичної діяльності з організації і здійснення лікування та профілактики захворювань на основі використання природних лікувальних ресурсів.

Курортографія – розділ курортології, до якого належить опис місцезнаходження та природних умов курортів і курортних місцевостей з характеристикою їх лікувальних факторів, бальнеотерапевтичних, кліматотерапевтичних та інших закладів для лікування і відпочинку.

Курортна зона – курортний регіон з високою концентрацією здравниць, що об'єднані спільним курортним господарством: єдиними зонами (господарською, селитебною (житловою) та відпочинковою), спільним транспортним вузлом, спільним курортним парком і спільними курортними медичними об'єктами: водо- і грязелікарнями, питною галереєю, курортною поліклінікою, теренкурами (маршрутами дозованої ходьби) і ін.;

Курортна агломерація – вища стадія розвитку курортної зони, при якій усередині її формуються курортні комплекси у вигляді курортних міст або великих курортних селищ, які об'єднані спільними курортними зв'язками.

Курортна місцевість – місцевість з природними факторами, сприятливими для укріплення здоров'я, лікування і профілактики захворювань.

Курортні фактори – природні фактори, що використовуються з метою профілактики, терапії та медичної реабілітації хворих на курортах і в курортних місцевостях.

Курортологія – медична наукова дисципліна, що вивчає цілющі властивості природних фізичних чинників, характер їх дії на організм людини,

можливості їх застосування з лікувальними і профілактичними цілями на курортах та у позакурортних закладах, що розробляє показання і протипоказання для санаторно-курортного лікування і методи застосування курортних факторів при різних захворюваннях.

Ландшафтотерапія – умовно виділений метод курортного лікування, при якому використовується благотворний вплив на організм перебування людини в місцевості з гарним пейзажем.

Лікувально-оздоровча місцевість – територія, що володіє природними лікувальними ресурсами і придатна для організації лікування та профілактики захворювань, а також для відпочинку населення.

Лікувальна фізкультура – метод лікування, заснований на використанні фізичних вправ, широко застосовується в санаторно-курортних умовах з метою зміцнення здоров'я, лікування та попередження хвороб.

Лиманотерапія – комплекс лікувальних процедур, що включають купання в лимані, ванни з лимановою ропою і застосування лиманних грязей в умовах їх природного нагрівання.

Масаж – механічний вплив на тіло руками або масажним апаратом.

Мінеральні води – підземні води, що характеризуються підвищеним вмістом біологічно активних мінеральних компонентів і володіють специфічними фізико-хімічними властивостями.

Мінеральні джерела – природні виходи мінеральної води на земну поверхню.

Медична кліматологія – прикладний розділ на стику кліматології і медицини, що вивчає вплив кліматопогодних факторів на організм людини в умовах трудової діяльності і відпочинку, методи їх використання в лікувально-профілактичних цілях.

Медичний (бальнеологічний) висновок – це висновок, зроблений на підставі медико-біологічних та інших спеціальних досліджень складу та властивостей природних лікувальних ресурсів про можливість їх використання з метою лікування, медичної реабілітації та профілактики захворювань.

Особливо цінні та унікальні природні лікувальні ресурси – ресурси, які рідко (не часто) зустрічаються на території України, мають обмежене поширення або невеликі запаси у родовищах та є особливо сприятливими і ефективними для використання з метою лікування, медичної реабілітації та профілактики захворювань.

Пансіонат – оздоровчий заклад типу будинку відпочинку з менш регламентованим режимом, призначене для відпочинку практично здорових людей на курорті або в приміській зоні відпочинку.

Пляж лікувальний – ділянка узбережжя моря, озера, річки, обладнана для проведення лікувально-профілактичних кліматичних процедур і купання під спостереженням медичного персоналу.

Погода – фізичний стан атмосфери в певному місці в даний момент часу.

Природні лікувальні ресурси – мінеральні води, лікувальні грязі, ропа лиманів і озер, лікувальний клімат, інші природні об'єкти та умови, що використовуються для лікування і профілактики захворювань і організації відпочинку. Лікувальні властивості природних об'єктів і умов встановлюються

на підставі наукових досліджень, багаторічної практики і затверджуються органом виконавчої влади, що відає питаннями охорони здоров'я.

Псаммотерапія – метод лікування нагрітим сонцем піском у вигляді пісочних ванн.

Радіоактивні мінеральні води – природні або штучно виготовлені води, які містять радіоактивний хімічний елемент радон.

Рекреація – поняття, що охоплює всі види відпочинку, у т. ч. санаторно - курортне лікування та туризм.

Ропа – вода мінеральних озер, лиманів і штучних водойм, що представляє собою насичений сольовий розчин.

Санаторій – медичний заклад, в якому в лікувально-профілактичних цілях використовують природні фактори в поєднанні з фізіотерапією, дієтотерапією, лікувальною фізкультурою та іншими методами лікування.

Санаторно-курортне лікування – вид лікувально-профілактичної допомоги, що надається в спеціалізованих стаціонарних установах і заснований на використанні головним чином природних лікувальних факторів.

Сапропелі – мулові відкладення головним чином прісних водойм, що містять велику кількість органічних речовин, використовуються на курортах для грязелікування.

Солярій – спеціально обладнаний майданчик для проведення сонячних ванн.

Спелеотерапія – метод лікування тривалим перебуванням в умовах своєрідного мікроклімату печер, шахт, гротів, соляних копалень.

Сульфідні мінеральні води – природні води різної мінералізації та іонного складу, які містять понад 10 мг / л загального сірководню.

Таласотерапія – лікування морськими купаннями, зануренням, обтираннями морською водою, використанням клімату морського узбережжя.

Термальні води – підземні води з температурою від 20° С і вище.

Теренкур – метод санаторно-курортного лікування дозованими (дистанція, темп ходьби) сходженнями по розмічених маршрутах.

Торф лікувальний – природні відклади, що складаються з продуктів неповного розпаду болотних рослин в умовах надмірного зволоження і ускладненого доступу повітря.

Хлоридні натрієві мінеральні води – природні води різних іонного складу, мінералізації і температури з перевагою іонів хлору і натрію.